

7. Den wida Jord Dig tackar
I flätter, berg och backar.
Dig lofwa wattu-brunnar
Och wäcka våra munnar.

8. Ja, ewigt skal vår tunga
Den nya Wisan sjunga.
Guds Nam är ära wärdigt,
Hans lof står alltid färdigt.

I Jesu Namn!

Christelige Böner

Och

Sånger,

Att både i Allmän och Enskild Guds-
tjänst Läsas och Sjungas;

Wid

Hälsö-Brunnars
Nyttjande.

J A H U N,

Tryckt hos Pehr Ol. Armar 1804.

Kostar 2 s.

De Tre Måns Loffång,

Bersen 76.

I Brunnar, lofwer HER-
ran, priser och uphöjer ho-
nom ewinnerliga.

Brunns-Bön.

D Gode och barmhertige Gud! jag ar-
me eländige människa befinner, bekän-
ner och flagar, at jag uti Adam och Eva,
och alt sedan igenom min egen synd, är illa
råkad i frakhet både å kroppens och själe-
nes wagnar, ja uti timmelig och ewig döds-
fara kommen; men efter Du o gode Gud,
Dig öfwer det arma människo-släktet uti sin
blod liggande nådeligast förbarmat hafwer,
och icke allenast Dig sjelf til en hjälprik lef-
wande Hälso-Brunn utgifwit, hwarigenom
wåra synders frakheter belade, och wi til
det ewiga lifwet behållne wara; utan och,
emedan wi i denna werlden efter den lekam-
liga sundheten börom sträfwa, och Dig der-
utinnan tjena, så låter Du och beflises af
jordene lekamlige läfedomar upwåxa och
Hälso-Brunnar upspringa. En tackar jag
Dig för denna Din gode wålsignelse hjer-
teligen, och beder, särdeles nu, då jag mig
företagit sådana hälso-medel, som Du i dessa
Brunnar förwarat hafwer, at nyttja, at
Du

Du wille då för all ting hela min fattiga själ, det är, mig alla mina synder förlåta och nåd til mit lefwernes förbättring mildeligen förlåna; och der din gode och behagelige wilja så wore, til närwarande Guren god wälsignelse beståra, och hwar gång en droppa af dit nåde-watten inspränga; på det jag, med en sund kropp, må obehindrad min kallelse utföra, dit aldrabeligaste namn til ära, och Din stridande Församling til tjänst, jemwäl min själ til ewig salighet. Til des Du mig til dina härlige rikes lefwande fållor warde omsider befrämjandes: Det höre Gud Fader, för sin Käre Söns Jesu Christi förskyllan skull. Amen.

En Kortare.

D! Gode och Barmhertige Gud, som all ting människan til nytta skapat hafwer, och Hälso-Brunnar af jordene uppspringa låter. Wi bedje Dig, för Din obegripeliga godhet, at Du denna Hälso-Brunn en sådan wälsignelse förlåna tåles, at vår usla Kropps bräckligheter af närwarande Gure måge belade warda. Men för all ting bedje wi, at Du vår arma själs smitto med Jesu Christi dyra blod wärdigas aftrå, hwilken är en fri och öpen brunn emot synd och all orenlighet. På det wi med en obefläckad själ och helbregda kropp, hwar och en

en i sin kallelse Dig här i werlbene så tjena måge, at wi sedan der af de himmelska frögdefållor ewinnerligen måtte hugswalade warda. Amen.

Bön efter Guren.

Så tackar jag Dig nu, aldramilbaste Gud, at Du icke allenast til min själs hälsa, den söta Barmhertighets-Brunnen i vår Frälsare Christo Jesu har öpnat, och der af et rent lefwande watten til hennes sundhet mildeligen förlånat; utan och låtit springa utur jorden hälsofamma fållor, til min Kropps förlorade hälsa, och gissnit mig tid och nåde dem til at bruka. Jag beder Dig, låt des kraft och werkan sig widare på mig yttra, och förlåna at då jag åter til de minne och min kallelses sysslor hembär, jag mig wäl föreser, och waktar här efter något mot mit samwete emot Dig at synda, på det mig icke något wärre måtte wedersaras: utan med en hälsofom kropp och en sund själ Dig i wälbehagelig-helig-och rättfärdighet tjena må, här timmeligen och sedan der ewinnerligen. Amen.

Böne-Sång.

Före Brunnens-Curen.

Sjung. som Den som frister är och sund ic.

Den Första:

Jag helt sjuklig, matt och swag
Önstar hälsan vinna;
Som mig synes dag från dag
Mer och mer försvinna.
Tuktan har jag väl förtjent
Med mina synder stogga:
Dock den nåd, som Gud förlånt,
Skal mit hopp uppbygga.

Herre, se mig nådigt an,
Själens fränhet hela;
Du har lofwat wil och kan
Läkeedom utdela:
Ack! förlåt, hwad jag har gjort
I min ungdoms pra;
Låt Din Ande sedan fort
Leda mig och styr!

Är det ej Ditt råd emot,
Dristar jag begära
Och för kroppens plåga bot,
Til Din pris och ära.
Du har Sjelf Ditt barn befalt
Du wil hjälpa alla,
Som i nöden fram för alt,
Dig i tron åkalla.

4 Bort

4. Bort, at därtligt fresta Dig,
Under Nådens aga
Tänka: Ned från himlen stig,
At mit kors afdraga.
Nej, de medlen Du har gjeft,
Wil jag troligt bruka
Och dem jag hos andra sedt
Dämpa kroppens sjuka.

5. Du har ned i jorden lagt
Dina skatter rika;
Genom bergen, af Din magt,
Glober ständigt fika:
Hwaraf mången bräcklig man
Hälsan återfunnit,
När hos Dig han hällit an,
Och i bönen wunnit.

6. Af det mebel skal mit lif
Börja qwickna åter:
Gud, mig Nåd til Curen gif!
Dig jag ej förläter.
Signa början, fortgång, slut
Med en kraftig styrka,
Din O! Jesu hwar minut
Skal jag derför dyrka.

Un-

Den Andra:

Under sjelfwa Turen.

Sjunges som: Jesus är min hägnad, &c.

Nitta Hälso, Källa,

Jesus låt upvälla

Lifsens ådrors lopp.

Rom och närbigt hela

Allt hwad mig kan fela

Uti själ och kropp:

På det jag,

Til hälsan swag,

Må i båda delar finna

Lif och krafter rinna.

Uck wi daglig fluke

(Däraf bli wi sjuke)

Syndens flygga stem:

Du vår enda hälsa

Kan från döden frälssa

Både lif och lem.

Nåd först bot

För själens sot:

Och emedan kroppen spåles

Hjelp at andan läses.

Dock bör man ock dyrka

Kroppens lif och styrka

För Din dyra skänk:

Uck! så märdes dämpa

Min lefamens främja.

Och den här fördränk.

Gif

Gif Din kraft

Til jordens saft,

Låt Din Allmägt källan stärka

Och mig werkan märka.

Själens sår och skada

Får jag saligt bada,

Jesus, i Din blod:

Men för kroppens sjuka

Våter Du mig bruka

Denna källans flod.

Uck så rör

Och kraftigt gör,

Så til mit som andras bästa,

Detta vårt Welhesda.

Skal jag sjukdom draga,

Uck så låt Din aga

Min förbättring bli:

Men wil Du förlåna

Nåd, at Dig här tjena,

Från min plåga fri,

Skal min mun,

O Lifsens Brunn,

Dig för ädla hälsans gåfwa,

Nu och ewigt lofwa.

Den

Den Tredje:

Sjung. som: Alt hwad wi på jorden äga 2c.

Jesu, Du, som själen läker,
När til Dig hon ledas får,
Du, som Kroppen wisligt spåker,
När han i sin vröel går.
Du, som äger magt och wilja
Alt hwad skadar från oss skilja,
Du som oss så wårbar wål:
Hela nu båd Kropp och själ!

2. Ingen Läkare är funnen,
Som kan skaffa själa . bot.
Ingen ört är än uprunnen,
Som fördrifwer syndens sot.
Ingen salfwa Gilgal äger
Konsten här platt intet wäger,
Samwets sweda, ewig dödt!
Hwem kan lindra sådan nödt?

3. Jesus är den Man allena,
Som kan själen från sitt gift
Uti helga blodet rena;
Han har plånat ut den Skrift,
Som wårt hela slägte dömdet.
All wår skuld och straff han glömdet,
Sänkte ned i Nådens haf,
När han Sig i döden gaf.

4. Men

4. Men wi måste dock bekänna,
Synden bor uti wårt kött,
Syndens lågor Själens bränna,
Fastän Jesus för oss dödt.
Synden lust i sinnet tänder,
Synden smittar våra händer
Synden oss från Nåden drar
Och i följe straffet har.

5. Herre! Dig wi böre prisa,
Som ej ewigt hämnas wil;
Fast Du Kroppen tackes risa
Du oss gifwer skulden til.
Du som Fader Dig utbjuder,
Alt Dit tal af kärlek ljuder
Den i Nåd Du hafwer får,
Honom Du också äga plår.

6. Nu, o! Fader, wårdes höra
Barnens Bön af hjertans grund!
Wårdes alla friska göra
Som här dricka denna Brunn.
Låt wålsignelse föröka
Wattnets kraft, ja lär oss söka
Dig, inunder alt wårt twång.
Hör o! Gud wår bön och sång.

Den

Den Sjunde:
Lof- och Tacksägelse-Sång
Efter Curen.

Sjung. som: Den blomstertid nu kommer 2c.

D! Gud, vår Käre Fader,
Som all ting andra kan.
Du efter sorg gör gläder.
Din ömhet skådar an,
Den nöd, som hjertat trycker,
Din hjälp Du sänder ner
Ur sjelfwa döden rycker,
Och skänker salig fred.

2. Dig, Fader, bör oss lofwa
För så otaligt godt.
Det är Din Nåde-Gåfwa,
At wi vår Hålsa fått.
Din Allmagt wi berömma
Från nu til ewig tid,
Din godhet aldrig glömma
Den wi så hugnas wid.

3. Du har, o! Gud och HERR,
Oss luktat nådelig;
Men tack, som ej wil wärre,
En lära känna Dig.

Din

Din Guda-Kraft och styrkte,
Igenom waltnets flod.
Wi oss förgångne tyckte,
Men Du upwäckte mod.

4. Dit Kärleks-rika Hjerta
Ej tålde barnens nöd;
Du frälste oss från smärta
Igenom Jesu död.
När tron fick honom falla,
Blef Sjålen ren och skär.
O Kroppens lemmar matta
Din Kraft och mäktig är.

5. O! Jesu, Dig ske ära;
Som all vår skräplighet
På jorden welat bära,
Du känner bäst och wet,
Hur snart wi swaga själpa
Inunder korset swårt;
Du skundar Sjelf at hjälpa,
Ej handlar med oss hårdt.

6. Du kan ej annat wara,
En utaf hjertat huld,
Som utstädt all vår fara,
Borttagit all vår skuld.
Din nåd den fallna rättar,
Den swaga styrka ger.
Din Kärlek Sjålen mättar.
Du allas nödtorft ser.

7. O!

7. O! at wi kunde prisa
Dig, Fader, som oss bår;
Men tacksam gärning wisa
Til saken intet gör,
Om du ej tackes sända
Din Ande, som oss lär
Och trones ljus upstända
At hafwa Jesum får.

8. Wål den! som redan märker
Det Wiltnet i sit bröst,
Som trones trygghet stärker
Och gifwer Samwet tröst,
Han Gud kan Fader kalla,
Sin Jesum Broder får,
Guds Ande will bifalla,
At han Guds Barn också är.

9. Tack, ära, pris och heber
Ske Dig, o! Fader vår.
För Jesu fötter neder
All werlden falla får.
Den Helae And wi prisa
Med sång och glädje ljud.
Ja, ewigt blir vår wisa;
Pris ware Dig vår Gud!

Den

Den Semte:

Sjung. som: Wåf upp min Sjal, gif ära &c.

O! Jesu, Dig bår ära
All werlden och hembära
En ewig Lofsångs wisa,
Din kärlek städse prisa.

2. Du har af blotta nåde
Oss friat från all wåde.
Din godhet Sjålen sågnar.
Och Kroppen mågtigt hägnar.

3. Wår nöd Dit Hjerta sårar,
Du ser til våra tårar:
Din ömhet handen räcker,
Din mildhet oss betäcker.

4. Din öppna sår och sida
De vittna, huru wida
Dit hjerta öfwerflödde
Af kärlek då Du dödde.

5. Du dödde för at frälse
Och gifwa swaga hälsa,
At läka såra Sjålar
Och fria dödsens trålar.

6. Det har Du och uträttat
Och synden wår astwättat.
Wår Hälsa Du förblifwer
Och Kroppen styrko gifwer.